

Oto Stop Günlerim

– cirik · 06 Kasım 2020

...okuldan çıkmıştım çıkmasına ama , isteksiz ve yorgunca ,ayaklarım yürümek istemiyordu ,cadde üzerinde yavaşlayan arabaları inceliyorum ,müsait ve boş olan bir araç bulmalıyım ,trafik kesintisiz akıyor , yağmur çiselemeye başladı , soğuk soğuk dokunuyor her bir damla ve esen rüzgar da kamçılıyor bedenimi , yavaşlayan trafikte arabalardan birini kestirdim , camına vurmuştum , içeriden olumlu işareti alınca hemen atladım ,genç bir insandı fakat onun konuşmasına izin vermeden bir arabaya binmiş olmanın sevinci ile durmadan konuşuyor, aniden kapanan havanın ürkütücü siyahlığından , simitlerin 2 lira oluşundan , şimdiki gençliğin söz dinlemediği gibi saygı ve haddini bilmemezliğinden ...vb , tam bir geveze kesilmiş olmalıydım dur durak bilmiyorum , az fakat temkinli konuşan araba sahibine her zaman yanımda taşıdığım şiir kitabımdan birini hediye ettim,sağ olsun teşekkür ederek muhakkak okuyacağını ekledi tanışmaktan memnuniyetini ifade etti ,çengelköy'e yaklaşmıştım müsait bir noktada indim,bugün de bir arabanın merhamet ve anlayışıyla karşılaşmıştım, duraklar ve trafik gittikçe kalabalıklaştı , hava kararmaya durmuş akşam namazına kendimi eve atmalıydım , ah ben , kimin duasını almış olmalıyım ki bu güzel rastlantılar peşimi bırakmıyor, her gün bir araba beni almak için duruyor , Allah razı olsun sebep olana ve beni almakta tereddüt göstermeyenlerden....2019 /beylerbeyi

....şiir sevenler ,şiir okuyanlar hala var mı ? dedi ,hayret ve biraz da heyecanla anlamaya çalışıyordum ,gerçekten hiç beklemediğim bir an , ne yapacağımı şaşırılmıştım tabi , her zaman yanımda taşıdığım şiir kitabımı hediye ediyordum inmek üzere olduğum yerde , ne yazık ki yol çok çabuk geçmiş inmek zorunda kalmıştım , on dakika öncesine gideyim , yine otostop öncesi gideceğim yolun yokuş başlangıcında , günün yorgunluğu içinde kıvrılırken bir kaç araba gelip geçmişti , ümitsizce önümden geçen arabaya el kaldırmıştım ama durmadı fakat az ileride durup bana baktığını görünce koştum ve rahatsızlık verdiğim için özür dileyerek oturmuştum , yokuşun ne kadar acımasız ve insana eziyet edici olduğunu yine anlatmaya başlamıştım ki dik yokuşun yarısından fazlasını geçmiştik ,beni alan arabanın sürücüsünün bayan olduğunu son anda fark etmiştim arabanın camlarının siyah olması yüzünden fark edememiştim , zaten buna imkan yoktu , ineceğim noktaya geldiğimde kitabımı takdim ederken yüzündeki heyecan ve merakı okumuştum , şiiri çok sevdiğini söylediği o samimi içten cümleyi işte bu anda söylüyordu , yukarıdaki dialog bu anda gerçekleşmişti , korna sesleri acele etmemi gerektirmeseydi ,insanın bu şehirde olup ta şiirsel konuşmaması , şiir yazmaması ve yaşamını şiirce düzenlememesi mümkün müdür diyecektim...fakat mümkün olmadı ..çengelköy/03.10.2019

....yağmur sürekli yağıyor ,soğuk soğuk iniyor yere , insan yüzlerine ve gökyüzünün gri kül renkli havasına , yağmurun sertliği imzasını atıyor ,saat 16.25 ,otobüs durağı yine kalabalık ,her gelen minibüs ve otobüs tıklım tıklım , binmeye cesaret ister diyorum , canım hiç çekmiyor doğrusu otobüsü beklemek ve o sıkışık görünümlü çekilmez hali ile tikiş tikiş gitmek ,gözüm caddede uygun birini gözetliyorum nihayet trafik ağırlaştı arabalar yavaşladı ard arda dizildi , birinin camına vuruyorum ,camı indiriyor gel hocam gel..,nasıl gelmem , nasıl mutlu sevinçli olmam ki , adamı da tanımıyorum , fakat bir yerlerden beni tanıyor olması güzel , böylesine davet ettiğine göre o beni iyi tanıyor,hoş sohbet meğer

çocuklarının öğretmeni oluyormuşum, emlakçı olduğunu söylüyor , kız evlenmiş oğlan çalışıyormuş , ortam kötü hocam diyor ortam felaket diyor ,ev almak ta felaket diyorum sözünü birden keserek , nasıl ev sahibi olacağız ya nasıl ? en iyisi kiracı olmak tüm evler kiracıların diyorum ,fakat kiralarda çok yüksek, bu ara yağmur inatla bıkmadan dışarıda yağıyordu , yağmurun soğuğu kadar insanı üşüten konular bunlar diyorum , siz nereye gidiyorsunuz hocam dedi , ben ç.köy'de ineyeğim inmesine de mübarek yağmur ,adam demez mi , hocam merak etme sen , ben sizin evi biliyorum o istikamette gideceğim zaten , Allah'ım sen dualarımı kabul ederken ben neden gereği gibi salih bir kul olmayayım sana , yahu bu ne güzel isabet tam 12 den valla diye adama sevincimi gösteriyordum ,çünkü çok nadir o istikamette giden araç , çünkü ana caddeden yukarılara çıkacaksınız ve çıkacaksınız , bu arada dışardaki yağmur şiddetinden kurtulacağımı düşünmekten sık sık Rabb'ime hamd ettim ,el ham du lillah , bugün de sağ salim gelmişim eve , yağmur yağmağa devam ederken evin önünde inmiş olmanın rahatlığı ve sevinci , olumsuz hava şartlarının yaşattığı can sıkıcılığını unutturuyordu ...2019 / çengelköy

Mustafa Kaya

06.11.2020